

Reimari News

Lehden 2/ 2004 sisältö:

Presidentin tervehdys	2
Martti Yli-Kahrakuusi on poissa	3
Uusi jäsen: Timo Mattila	4
Kotiseutumuseo Muinan varaston rakennustyö	5
Hallituksen vaihtokokous	6-7
Sillmanin Heikin muistelmat	8
Reimarilaisten Lieksan matka	9-10
Leijona-vieraita Raumalla	11
Klubivierailu Virroille	12
Tehtiin taas kunnan silakkamarkkinat	13-18
Vierailu Vasaraisten Kotiseutumuseo Muinassa	19
Terveisiä Prahasta	20
Terveiset Merikarvialta	21
Nuori Suomi ry	22
Mielen kevennykseksi	23
LC Rauma/Reimarin toiminta-aikataulu	24

Toimitus:

Jukka Kolsio, Kalevi Jännes, Anssi Kosonen, Jari Laiho, Timo Mattila, Antti Rouhio

Kirjoitukset lehteen ovat tehneet:

Keiio Oikari, Pentti Vilo, Timo Mattila, Heikki Sillman, Kimmo Rouhas, Antti Rouhio, Jari Laiho, Kalevi Jännes ja Jukka Kolsio

Valokuvat: Lauri Kemppinen, Timo Mattila, Kimmo Rouhas ja Jukka Kolsio

HYVÄT LADYT JA LIONVELJET

Leijonakausi 2004 – 2005 on käynnistynyt entiseen tapaan rivakasti Silakkamarkkinoiden myötä. Valmistelutyöt oli Hannu tuki-joukkoineen hoitanut hyvin. Sää meinasi tehdä kepposen, kun aamulla markkinoiden alkaessa kenttä lainehti suurelta osalta veden vallassa. Kolmen tunnin aherrus Heikin kanssa lapiolla ja uppopumpuilla mahdollisti klo 9.00 melko hyvät olosuhteet.

Ongelmia riitti kuitenkin jatkossa sähköjen kanssa, mutta siitä toisaalta lehdessä.

- Niin no – perinteisen keuhkoputkentulehduksen jouduin tietenkin parantamaan kahdella kuurilla.

Tulevat markkinat ovat varmaan jo hyvässä valmistelussa, kun Pentti Vilo on ottanut vastuun. Se on jo tiedossa, että Jaakko Kolmonen ei voi tulla ensi markkinoille.

Kesäinen aherrus Vasaraisten kylän Muinan kotiseutumuseon kalustovajan tekemisessä tuotti kauniin tuloksen. Kiitos Ahti Rosvallille ja rakentajaleijonille. Taas on jätetty pysyvä tassunjälki kotiseudulle. Projektin kruunasi museoväen järjestämä kiitosilta museolla. Tarjoilut ja museon esittelynäytelmä olivat erinomaisia.

Tänä syksynä klubiamme kohtasi suruviesti, kun Martti Yli-Kahrakuusi poistui joukostamme. Edustajamme olivat siunaus- ja muistotilaisuudessa.

Klubimme on suuri ja ikärakenne on jo melko korkea. Laskin keski-ikä vuosikirjan ikätietojen perusteella - tosin kaikki veljet eivät ole antaneet kirjaan syntymäaika-tietojaan – valitettavasti. Keski-ikäsi tuli noin 58 vuotta. Olemme siis melko varttunutta joukkoa ja uusien jäsenten saaminen mukaan on tuiki tärkeää.

Aina on surullista, kun ryhmästämme joku muuttaa pois tai eroaa. Mauri Caselius jaksoi Uudestakaupungista kulkea klubissa pitkään,

mutta kauden alussa hän lähetti eroanomuksensa.

Samoin klubista on eronnut Aku Riikilä, kauden alussa vanhin jäsenemme.

Antti Suotunen on myös esittänyt eroanomuksensa sairauden vuoksi.

Etuoikeutetuksikin on lionveljistä jo kauden aikana siirtynyt Kalevi Jännes ja Ilkka Pohjanoksa. Uskon ja toivon, että lionveljet edelleen toimivat uutterasti voimiensa mukaan ja saadaan riipeä etuoikeutettujen ryhmä – heitä muuten on 7 eli 17 % 42:sta.

Niin kuin edellä olevista tilastotiedoista ilmenee klubimme tulee vakavasti tällä kaudella paneutua uusien ja mieluummin nuorten jäsenten hankintaa. Mielestäni klubien perusvireenä on melko suuri pidättäväisyys, kun uusia jäseniä klubiin esitetään. Tästä kait johtuukin, että meitä pidetään hieman sisäänlämpiävinä, vaikkakin tunnetaan hyvänä avustustoimintaa suorittavana järjestönä. Jäsenille ja jäsenoimikunnalle riittää runsaasti päänvaivaa, että löytyy oikeat tavat saada hyviä jäseniä klubiimme.

Ladyt osoittivat jälleen Silakkamarkkinoilla toimintakykynsä. Kiitos kaikille!

Kanaalin Helmen kertominen omasta toiminnasta oli varmaankin ladyille hyvin valaisevaa. Ilokseni kuuliin, että ladyt ovat päättäneet jopa kokoontua tiheämmin, että tuttavuus tulisi läheisemmäksi ja näin olisi mukavampi kokoontua viihtymisen ja avustustoiminnan merkeissä. Menestystä yritykselle.

Kausi tuo tullessaan kiinnostavia tapahtumia: Merimuseo, mahdollinen liiton puheenjohtajan ja piirikuvernöörin vierailu, tutustuminen seurakunnan hallintoon, ym. keväälle löytyvää.

Hyvää syyskauden loppua ja seuraavaa vuotta!

Aila ja Keijo

Martti Yli-Kahrakuusi

LC Rauma-Reimari ry:n jäsen, kapteeniluutnantti evp. Martti Yli-Kahrakuusi menehtyi vaikeaan sairauteen 19.9.2004 Satakunnan Keskussairaalassa Porissa.

Hän oli syntynyt 9.6.1938 Ilmajoella. Martti aloitti leijonatoiminnan vuonna 1968 LC Merikarvian jäsenenä. Rauma-Reimarin jäseneksi hän siirtyi siirtojäsenenä vuonna 1975. Klubin presidenttinä hän oli vuosina 1994 – 1995. Aktiivisesta toimimisesta klubin eri tehtävistä Martille myönnettiin 2.10.2002 Lionsritarin arvo. Työelämässä Martti toimi Suomen Merivartioston palveluksessa ja vuonna 1984 eläkkeelle siirtymisen jälkeen Suomen Yhdyspankin ja myöhemmin Meritan palveluksessa. Esimerkillisenä lionina ja klubin idearikkaana aktiviteettien käynnistäjänä Martti osallistui erityisellä innokkuudella klubin toimintaan ja erityisesti eri aktiiviteettien toteuttamiseen. Veli Martti vietti mielusti vapaa-aikaansa luonnossa, erityisesti kalastus kuului hänen lempiharrastuksiinsa.

Arvostettua klubiveljeä kaipaamaan jäivät lady Irma, tytär Tarja sekä lähisukulaiset ja muut ystävät. LC Rauma-Reimarin ladyt ja veljet muistavat poismennyttä veljeä suurella lämmöllä ja kiitollisuudella.

Pentti Vilo

Kotiseutumuseo Muinan varaston rakennustyö

Viime toimintakaudella käynnistettiin muutamien veljien ja silloisen presidentin Heikki Koiviston toimesta Kotiseutumuseo Muinan varastorakennuksen rakentamistyö Vasaraisilla. Tarkoituksena oli tehdä niin sanotun pruuttahuoneen viereen vastaavan tyylinen rakennus museon tarvitsemaksi varastotilaksi. Ahti Rosvall teki alustavan kustannusarvion, jonka perusteella Muinaa avustettiin tarvittavan rakennusmateriaalin hankkimiseksi.

Muinan rakennusmiehet tekivät perustuksen ja runkokehikon. Tästä alkoi klubin rakennustyö toukokuun 25. päivänä. Työtä tehtiin sekä päivävuorossa että iltavuorossa Ahti Rosvallin ja Hannu Ruskamon ammattitaitoisella johdolla. Työssä oli mukana myös Muinan rakennusmiehiä. Klubin veljiä oli rakennuspuuhassa mukana kaikkiaan 19 veljeä. Päivävuorossa työtä tehtiin kolmisen kertaa viikossa 7 tunnin työpäivinä ja sitten iltavuoron veljien työaika päälle. Näin työ edistyi ripeästi ja noin kolmen viikon kuluttua työ oli meidän osalta valmis. Muinan naiset tarjosivat talkooväelle aina päivittäin kahvit, mutta rakennuksen harjakaiset luvattiin pitää myöhempänä ajankohtana.

Jukka

Rakennus harjakorkeudessa, etualalla Muinan talkoomies katkaisemassa seinälautoja

Olli ja Pentti asentamassa aluskatetta ja ruodelautoja kattotiiliä varten

Päivävuorossa työskenneillä veljillä on hauskaa, kun rakennus on melkein valmis

SILLMANIN HEIKIN IHMETTELYT

Heikki Sillman esitti klubin vaihtokokouksessa seuraavanlaisia ihmettelyjään, jotka hänen luvallaan julkaistaan seuraavasti:

Kaikesta kivasta alkaa olla 20 vuotta

Voi sanoa yhä useammalle: "Kun minä olin sinun iässäsi.."

Alkaa ostaa housuja, joissa vyötäröllä on kuminauha.

Kauneus on vain valokatkaisijan päässä.

Kuorsaaminen on tapa osoittaa vierustoverille, että on elossa.

Ei enää mistään hinnasta haluaisi yöpyä muualla kuin omassa sängyssä.

Luulee, että on tapahtunut jotakin, jos puhelin soi illalla klo 9:n jälkeen.

On alkanut pelata golfia.

Pitää kaiteesta kiinni, kun menee alas rappuja.

Paino ei ole noussut, se on vain laskeutunut hartioilta vyötärölle.

Kylmä kahvi kaunistaa, mutta maha ei kestä niin paljon kuin naama vaatisi.

Ennen vanhaan sattui ja tapahtui; nykyään ei tapahdu mitään, mutta joka paikkaan sattuu kyllä.

Elämän korkeat arvot tarkoittavat kolesteroliarvoja. Lääkäri kysyy, mitä hyvää syö ja juo ja mitä hauskaa harrastaa ja sen jälkeen kieltää ne samassa järjestyksessä.

Joka paikkaan koskee ja se mihin ei koske, ei toimi.

Olo on kuin rilluttelun jäljiltä, vaikka ei ole käynyt missään.

Lääkärit ovat lähes aina tyttösiä ja poikasia. Ikäisiäsi alkaa olla vain mainoksissa, joissa mainostetaan vitamiineja tai tuotteita verenpaineeseen, ummetukseen ja unettomuuteen. Tarvitsee lasit löytääkseen lasit.

Silmään syttyy tuli vain silloin, kun aurinko osuu silmälaseihin.

Ei enää välitä, jos ajatukset alkavat karkailla, kunhan tulevat takaisin.

Kirjoittaa muistilappuja, mutta unohtaa, mihin ne on laittanut. Kun löytää etsimänsä tavaran, on jo unohtanut, miksi se piti löytää.

Tekee kolmea asiaa yhtä aikaa, mutta unohtaa, mitä ne kaksi muuta olivatkaan.

Seksi maistuisi useamminkin, mutta esileikit vievät kaikki voimat.

Sammuttaa valot säästösyistä, ei romantiikan vuoksi.

Kahdesti yössä tarkoittaa vessassa käyntejä.

Alkaa ostella kevyttuotteita ja huomaa, kuinka pienellä tekstillä kaikki käyttöohjeet on kirjoitettu.

Ei koskaan punnitse itseään aamulla, sillä silloin silmäluomet ovat raskaimmillaan.

Sisälläsi on laiha ihminen, joka kamppailee päästäkseen ulos, mutta saat sen rauhoittumaan muutamalla palalla suklaata.

Ja lohdutukseksi ikääntyville:

Kaikilla on valokuvamuisti, joillakin ei vain ole filmiä.

Reimarilaisten Lieksan matka 2-4.7.2004

Jo talven klubikokouksissa todettiin, että alkavana kesänä on meidän vuoromme matkata Lieksaan LC Lieksa/Brahean vieraaksi. Todettiin, että matkaan pitäisi lähteä mahdollisimman edustavalla joukolla olihan kyseessä ”20-vuotis juhlamatka”

Ensimmäisten keskustelujen aikana innostus oli suuri ja niinpä lähtijöitä alustavasti ilmaantui mukaan alun kolmattakymmentä. Kevään lähestyessä into laimeni ja kaikenlaisia esteitä ilmeni. Vielä toukokuun lopulla vaihtokokouksessa kyseltiin lähtijöitä, mutta joukko jäi neljään pariskuntaan eli Rosvallit, Salot, Vilot ja Rouhakset. Koko ryhmä klubin vanhemmasta päästä ja jokainen mukana myös kaikissa aikaisemmissa lieksalaistapaamisissa. No näillä eväillä liikkeelle. Bussia kuljettajineen ei näin pienelle ryhmälle kannattanut varata ja niinpä vuokrasimme 9 hengen Toyotan, jolla matka tehtiin. Jokainen leijona sitoutui hoitamaan oman osansa ajamisesta ja näin myös tapahtui.

Lähtö tapahtui perjantaina 2.7. aamulla klo 10.00. Ennen tätä oli kuitenkin sovittava mitä lieksalaisille viedään klubin lahjana huomioiden erityisesti juhlavuosi. Kun kyseessä on ystävyysklubitoiminnasta päätettiin viedä ”Ystävyyspuu” istutettavaksi heidän määräämäänsä paikkaan. Vuorelan puutarhasta hankimme riippupihlajan taimen, joka sijoitettiin huolella auton keskikäytävälle, vaikka se rajoittikin matkustustilaa menomatalla. Kun matkaan oli päästy kaikki sujui mukavasti. Autossa oli ilmastointi ja hyvää radio, jotka toimivat mainiosti – ainakin etuosassa, mutta hyvät jutut ja hurtti huumori korvasivat pienet puutteet.

Kymmenen ajotunnin jälkeen kurvasimme Lieksan asema-aukiolle, jossa isännät meitä aikataulun mukaisesti odottelivat. Oli hienoa tavata taas kaikki vanhat ystävät ja löytää joukosta myös ennestään outoja leijonia puolisoineen, joista nopeasti tuli uusia ystäviä.

Tervetulo-seremonioiden ja halausten jälkeen isäntäperheet ottivat meidät huostaansa ja siirryimme kukin majoituspaikkaamme.

”Virallinen” saapumiskuva

Lauantaiaamuna lähdimme isäntien autoilla Kontiovaaraan retkelle ”Partisaanien jäljillä”. oppaana toimi pres. Simo Hämäläinen, joka sekä nykyisen että entisen ammattinsa kautta oli ja on perusteellisesti tutustunut asiaan. Järkyttäviä olivat hänen kertomansa tapahtumat ja ”Jumalan hylkäämiä” tapahtumapaikat, jonne partisaanien oli helppo piiloutua ja leiriytyä pitkäksi aikaa. Ilman asiantuntevaa opasta alueella olisi ollut helppoa eksyä. Kierros päätyttyä autot jätettiin parkkipaikalle, josta jatkettiin metsän halki Ritojärven laavulle. Siellä oli jo sytytetty nuotiotulet, keitetty ”porokahvit” ja asetettu lounastarvikkeet valmiiksi. Presidentin kookas kenttäpullokin lähti kiertämään ja sen sisältö oli kuin ”linnun maitoa”.

Aikaa olisi siellä kulunut vaikka kuinka, mutta matkaa oli jatkettava kohti Lieksan koti-

seututaloa, jonka piha-alueelle oli tarkoitus istuttaa lahjoittamamme ystävyden puu. Hetken lehdistöä odoteltuamme päästiin asiaan käsiksi – puu istutettiin yhteistoimin.

Puun istutus

Luovutuspuheen jälkeen pystytimme yhdessä Joukon kanssa puun viereen vielä kyltin, jossa oli seuraava teksti:

YSTÄVYDEN PUU

LC Rauma/Reimari lahjoitti tämän ystävyden pihlajan ja istutti sen 3.7.2004 yhdessä LC Lieksa/Brahean kanssa muistoksi 20 vuotta jatkuneesta ystävyysklubitoiminnasta

Pres. Simo Hämäläinen kiitti lahjoituksesta ja luovutti puun edelleen Lieksan kotiseututalon hoitoon. Paikka oli valittu siksi, että lieksalaiset olivat jo aikaisemmin istuttaneet tien varteen 20 koivuntainta. Niin oli tämä operaatio hoidettu ja siirryttiin taas isäntä-perheisiin valmistautumaan illan koetuksiin.

Illalla ajelimme Ruunalle Neitikoskelle, jossa kävimme katsomassa kosken kuohuja. Kaikki olimme olleet mukaan Ruunaan koskia laskemassa, mutta nyt vettä oli aivan eri tavalla kuin silloin ja varmastikin lasku olisi ollut nyt

Lapionvarressa olivat ystävyys-toiminnan toinen ”isä” PDG Matti Hokkanen ja pres Simo Hämäläinen sekä Jouko ja allekirjoittanut.

huomattavastikin jännittävämpää. Siihen ei nyt ollut mahdollisuutta vaan tyydyimme ihailemaan kuohuja ja runsasta vesimäärää kunnes äkäiset hyttyset karkoittivat meidät Matkailukeskuksen ravintolaan, jossa nautimme erinomaisen illallisen paikallisista herkuista. Pres. Simo piti puheen, jossa hän käsitteli yhteistoimin-taamme ja yllätykseksemme luovutti klubillemme komean puukantisen vieraskirjan. Kiitin saamastamme lahjasta, todeten kirjan palvelevan ehkä parhaiten eräänlaisena muistojen kirjana, johon tallennetaan tapahtumia sanoin ja kuvin. Samalla – ilman klubin valtuutusta – toivotin lieksalaiset tervetulleiksi Raumalle kesällä 2006.

PDG Matti käytti vielä puheenvuoron, jossa hän kertoi ystävyystoiminnan alusta ja sen merkityksestä ”heimojen” välisessä

kanssakäymisessä. Matti tähdensi erityisesti uusien jäsenten mukaan saamisen merkitystä. Ilman tätä toiminta loppuu vanhojen konkarien myötä. Me paikalla olleet yhdyimme Matin ajatuksiin ja ymmärtääkseni myös sitouduimme toimimaan asian hyväksi. Kaikki hauska loppuu aikanaan – niin tämänkin ilta. Väki siirtyi autoihin ja isäntäperheisiin valmistautumaan seuraavan päivän kotiin-lähtöön.

Aamulla kokoonnuttiin haikain mielin asema-aukiolle. Auto lastattiin ja niin oli jäähyväisten aika. Suurempia puheita ei enää pidetty – kiiteltiin, halattiin kaikkia tasapuolisesti, kutsuttiin käymään muulloinkin kuin virallisilla matkoilla, istuttiin autoon - ja ei kun menoksi. Vaihtelun vuoksi teimme kotimatkan ”alakautta”. Matkalla keskusteltiin päivien tapahtumista ja suunniteltiin jo

tulevaa Rauman tapaamista. Erityisen haastavaksi tilaisuuden tekee se, että isäntämme eivät pe-rineet meiltä mitään maksua vaan hoitivat kaikki klubin piikkiin. Tähän meillä on nyt kaksi vuotta aikaa varautua.

En muista kuinka mones Lieksan matka tämä oli. Runsaat 1300 km kolmessa päivässä on rasittavaa, mutta aina

Leijona-vieraita Raumalla

Talven KVN:n kokouksessa Porissa tapasin PDG Onni Grönlund:n E-piiristä. Siinä jutel-lessamme hän kertoi klubinsa perinteisiin kuuluvan kevätmatka avec jollekin mielenkiin-toiselle paikkakunnalle. Samalla hän heitti kysymyksen: Miten suhtautuisin siihen jos he keväällä tulisivat Raumalle? Totesin, että kyllä se sopii ja olen valmis hoitamaan ohjelman täällä, kun vain saan tiedon koska ja monelleko hengelle.

Jo maaliskuun lopussa tuli sitten kirje, jossa asia vahvistettiin ja ilmoitettiin että vierailupäivä on lauantai 22.5. Näin myös tapahtui. Olin matkalaisia vastassa Prisman pysäkillä. Hyppäsin mukaan heidän busiinsa, jossa parikymmentä leijonaa ja puolisoa klubin presidentin Timo Ojalan johdolla iloisina odottelivat Raumaan tutustumista.

Bussi parkkiin kirkon luokse, sieltä torille pystykaffeille ja seuraamaan lauantai-päivän vilkasta torielämää. Matkaa jatkettiin jalan tutustumaan Vanhaan Raumaan, sen rakennuksiin ja nähtävyyksiin. Vajaan parin tunnin kierros päättyi kirkkoon, johonka siihenkin ehdimme pikaisesti piipahtaa ennen vihki-seremonian alkamista. Vielä bussilla pieni kierros uudemmissa kaupunginosissa ja lopuksi Suvitien kautta Petäjäkseen, jossa lounas Villa Tallbo:ssa.

Lounaan jälkeen oli vuorossa tutustuminen merenkulun koulutuksen ihmeisiin president-timme Heikin opastuksella. Tutustuminen aloitettiin planetariosta, josta siirryttiin ”komentosillalle” ja simulaattorin

tapaamiset ovat olleet rasiuksensa ja hintansa arvoisia. Uskon, että mukana olleet yhtyvät tähän ajatukseen. Nyt meidän on saatava klubimme motivoitua niin, että näitä tapaamisia todellakin voidaan jatkaa myös tulevina vuosina.

Kimmo

välityksellä ohjaamaan laivaa ulos Rauman satamasta. Varovaisen alun jälkeen Heikki lisäsi alukseen vauhtia ja myös merenkäyntiä, jolloin osalta ilmeet muuttuivat jo hieman vaka-vimmiksi. Näin matka jatkui, Heikin kysy-mykseen siitä olisiko jokin erityinen satama jonne vieraamme haluaisivat saatiin vastaukseksi Sydney. Sinne mentiin – laivan kokoa suurennettiin ja kohta siinteli horisontissa Sydneyn konserttitalo. Vankalla ammat-titaidolla Heikki ohjasi laivan lopuksimelkein konserttitalon lippuluukulle - olisi

Heikki toivottamassa vieraat tervetulleiksi koululle

varmasti sen tehnytkin ellei ”vesi” olisi loppunut kesken.

Klubin kesäretken traditioihin kuuluu myös kauttaan lopettavan presidentin osallistujille tarjoama viski-ryyppy. Tämä rituaali hoi-dettiin laivamatkan päätteeksi opettajain-huoneessa ja mekin pääsimme Heikin kanssa osallisiksi. Muistoksi saimme LC Lempäälä/Kanavan viirin ja presidenttimme nopean

organisoinnin ansiosta vieraat saivat vuoros-taan meidän vierailuviirimme.

Kiitosten jälkeen bussiin, jonka opastin Prisman parkkipaikalle. Vieraat kävivät täydentämässä matkaeväitään ja minulla taas oli lyhyt matka kotiin. Kaikkiaan päivä onnis-tui mukavasti ja vieraat tuntuivat tyytyväi-siltä. Ideana aika mukava - kannattaisi ehkä harkita meilläkin jotain vastaavaa

Kimmo

Kunniaa kaikille ladyt ja veljet!

Tehtiin taas kunnon

silakkamarkkinat

Ei näyttänyt hyvältä - ainakaan tämänvuotisten silakkamarkkinoiden aamu!

Vettä joka paikassa. Sitä kuivattiin pumpuilla. Monet veljet pelkäsivät, että naaman punoituksesta päätellen presidentti Keijo Oikarin verensuora nousee runsaasti yli sallitun. Niin ahkerasti veli presidentti ahersi lapiotöissä.

– Ei nyt ehdi ajatella! vastasi pressa tyhmään kysymykseeni siitä, miten menee. Keijosta alettiin olla hieman huolissaan ja viisaammat veljet ehdottivat, että lääkäriveli Timo Sipilän läheisyys ei saattaisi olla pahitteeksi.

Keuhkoputken tulehduksella presidenttimme siitä selvisi, mikä oli huomattavasti kauhisteltua kohtaloa vähemmän.

Pelastavat

sähkövirtuoosit

Ongelmia riitti toki muitakin, sillä sähköt eivät oikein pelanneet vallinneella sadesäällä.

Ratkaisu sähköongelmiin olivat tilanteen hallinneet veljet Jukka Kolsio ja Vesa Tuuli.

Oli klubillemme lähes jumalainen onni, että veli Jukka vetäisi haalarit päälleen ja veli Vesa kahmaisi mittarin sekä meisselin käteensä. Näin he ottivat käyttöön käytännön insinööritaitonsa.

Esikuntineen he pelastivat silakkamarkkinat katastrofilta.

Reimarileijonille

omat valtuudet

Veli Pentti Vilo oli markkinoilla ahkera yleisöpalvelija, olihan hän tällä kertaa myös kunnallisvaaliehdokas.

Kokenut pr-mies ja pankinjohtaja toimi, kuten ehdokkaan pitääkin. Huomattuaan kamerani, hän suorasukaisella ja kiertelemättömällä tyylillään ehdotti:

– Otas nyt Antti sellainen valokuva, jossa minäkin olen! Pistä se lehteen! Mainitse minut jutussa. Ilmainen mainos on aina politiikkahommissa arvossaan!

Olen aina arvostanut suoraa puhetta. Olisin toki muutenkin kertonut jutussani, kuka on Rauman silakkamarkkinoiden seuraava projektijohtaja. Evästettyäni toimitussihteeriä, kuva päätyi etusivulle, tosin vain kaksipalstaisena.

Sittemmin postilaatikostani löytyi ikävien laskujen ohella, myös laadukasta vuosikertaa edustanut punaviinipullo. Pienessä lappusessa luki: "Terveisin! P. Vilo".

Mielessä käväisi, että mikäli Pena miinoittaa muidenkin raumalaisten postilaatikot punaviinipulloilla, on valtuustopaikka varma.

En tiedä, miten monta pulloa meni, mutta ääniä Pentti sai 167 ja ponnahti valtuustoon uutena tähtikirkkaana jäsenenä samaten kuin toinen klubiveljemme Jari Laiho, todellinen äänisieppo. Jari keräsi uutena ehdokkaana mahtavat 259 ääntä. Mikä lienee ollut veli Jarin salainen vaaliase?

Ei todellakaan ole pahitteeksi, että LC Rauma/Reimarilla on omat edunvalvojat Rauman kaupunginvaltuustossa. Tällainen velvoittaa.

Terveystantta hyökkää

Terveystarkastaja hyökkäsi silakkamarkkinoille!

Virkaintoinen tantta oli lukenut projektijohtaja Hannu Ruskamolle erinäisiä madonlukuja, kuin tiikeri saalilleen viidakossa.

Tarzaneista ei nyt ollut apua, mutta tyylikkääseen tapaansa veli Ruskamo valitsi kuuntelijan roolin. Hän hyydytti virkaintoisen ja sielunelämältään ahdistuneen naisen pahimmat tunteenpurkaukset hurmaavalla kestopurkauksellaan.

Piti kuulemma järjestää koko silakkamarkkinasysteemi uudenlaiseen uskoon. Virkaintoinen tarkastajatäti mittaili jopa kalastajien suutarinlohipurkkien lämpötilaa tehden aivan uskomattomia huomautuksia.

Markkinoiden jälkeisessä puheenvuorossaan veli Ruskmo vaatimattomaan tapaansa kertoi, että terveystarkastajan virastosta oli tullut jopa lieviä anteeksipyyntöjä.

Tyylikäs leijonalauma

Vanha kunnon kokki Jaakko Kolmonen on ilmoittanut, ettei enää saavu seuraaville silakkamarkkinoille.

Vahinko! Mutta onhan niitä kalataitureita uudessakin sukupolvessa.

Klubin ohjelmatoimikunta on tehnyt todella ansiokasta työtä. Veli Urpo Nieminen on hoitanut hommat tyylikkäästi. Mielenkiintoista ohjelmaa on riittänyt.

Veli Harri Jokisen panos Silakkamarkkinat-lehden markkinointijohtajana ja ilmoitusten laskuttajana on todella arvostettava suoritus. Sen ymmärtää toimintaa sivusta seuranneena.

Reimarin leijonalauma on kautta linjan tyylikkäiden ja osaavien veljien kokonaisuus, jonka päätuote - silakkamarkkinat, tuskin toteutuisi, ellei jokainen leijona ladyineen olisi siinä täysipainoisesti mukana.

Kunniaa kaikille Rauman silakkamarkkinoiden järjestelyyn osallistuneille!

Antti

Presidentti Keijo Oikari ja kansanedustaja Reijo Kallio avasivat silakkamarkkinat.

Ihailtavalla tyyneydellä veli Hannu hoiti markkinamyymälöiden mielenpurkaukset. Hurmasi jopa terveystantant. Pistää se miehen miettelääksi.

Leijonat valmiina palvelemaan markkinavieraita. Vasemmalta Toivo Rantasuo, Mikko Puntari, lady Anneli Rahkonen ja Pentti Pohjonen.

Jaakko Kolmosta ei ilmeisesti nähdä ensi vuonna Rauman Silakkamarkkinoilla kertomassa kiinnostavia juttujaan ja esittämässä yleisölle mainioita kalankäsittelyniksejä.

LC Kanali Helme lionit esittäytyivät ensi kertaa Rauman Silakkamarkkinoilla.

Lions-ladyjen Kaffila Pootor tarjoili markkinavieraille ja omalle väelle maittavat pulla-kahvit. Myyntivuorossa on Meri-Tuulikki Manner.

Lauantain sateiden aiheuttama kosteus sai vikavirtasuojat laukeilemaan kaiken aikaa ja markkinamyymäjät jäivät silloin ilman sähköä. Tämä antoi veli Jukalle töitä lähes tauotta.

Sen verran kuitenkin sähköreille jäi aikaa, että veli Vesa ehti munkkikahvit juoda ja ilmeisesti keskustella vähän golfistakin veli Ollin kanssa.

Sähkö on hyvä renki, mutta huono isäntä. Muutamia voimapistorasioita ja pistokkeita paloi ja kärysi käyttö-kelvottomiksi. Jouduttiinpa turvautumaan jopa vaahtosammuttimeen palonalun tukahduttamiseksi.

Mikä miestä mietityttää? Ohjelmapäällikkö veli Urpo toimikuntineen oli järjestänyt markkinoille onnistuneen ja tyylikkään viihdeohjelman.

Presidentti voi jo sunnuntaina ilta-päivällä huokaista helpottuneena, kun väkeä riitti markkinoilla sateisesta säästä huolimatta.

Seuraavien markkinoiden projekti-johtajan veli Pentin hymy ei hyydy varmaan ensi syksynäkään. Valmiina tehtävään kuin mäkihyppääjä.

Vierailu Vasaraisten Kotiseutumuseo Muinassa

LC Rauma/Reimarin veljien rakennettua keväällä varastorakennuksen kotiseutumuseo Muinan pihapiiriin, kutsuttiin meidät perheimme lauantaina syyskuun 25. pnä. vierailulle kotiseutumuseo tiloihin. Vaikka päivä oli syksyisen tuulinen ja kolea, saapui tilaisuuteen veljiä, ladyja ja jälkikasvua runsaslukuinen joukko. Yhdistyksen puheenjohtaja Leena Kekäle toivotti meidät tervetulleiksi ja kiitti samalla meitä siitä mittavasta työstä, mitä olimme tehneet. Eeva Yrjänän jatkoi kertomalla ja selvittämällä meille yhdistyksen toimintaa ja tarkoitusperiä.

Saimme nauttia myös yhdistyksen puuhanaisten kattaman herkullisen pöydän antimista, mihin sisältyi alkuruokana monenlaisia salaatteja ja kalaa sekä pää- tai jälkiruokana, miten vaan, sitä herkullista raumalaisten rakastamaa ohraryynivelliä. Tietysti tutustuimme koko joukolla myös aikaansaannoksemme, uuteen varastorakennukseen, ja muihin pihapiirin museorakennuksiin. Palattuamme tarkastuskierrokselta tarjottiin meille vielä kahvit tilaisuuden päätteeksi.

Jukka

Vieraat kuuntelemassa yhdistyksen toimintaa, kertojana Eeva Yrjänän

Pitopöydän antimia odottamassa ja valitsemassa

Tilaisuus jatkui näytelmällä, jossa yhdistyksen omat näyttelijälahjakkuudet kuvailivat ja kertoivat yksityiskohtaisesti jokaisen pihapiiriin kuuluvan rakennuksen historian ja sen hankintaan liittyneet tilanteet.

Kuvaelma rakennusten historiasta

Olin poikani Lassen kanssa kaksi viikkoa Prahassa maalaamassa. Eräänä iltana olimme hotelli Inter Continentalissa Lionsklubin kuukausikokouksessa, olemmehan molemmat leijonia. Prahan Lionsklubi on kansainvälinen, se koostuu monien eri maiden veljistä. Heitä on Englannista, Ranskasta, Saksasta, Italiasta, Kanadasta ja Yhdysvalloista sekä tietysti Tsekeistä. Yhteensä heitä oli 23 ja osallistumisprosentti oli vaatimaton, vain 50%. Jäsenmaksu sitä vastoin oli 1000 euroa, se kyllä sisälsi loistoluokan illallisen, jonka he myös meille tarjosivat. Veljien vaihtuvuus klubissa oli melkoinen. Poikani puhuu Englantia ja keskustelu oli vilkasta. He olivat hyvin kiinnostuneita Suomesta. Keskustelu kääntyi lopulta jääkiekon maailmanmestaruusturnaukseen. He halusivat tietää, oliko Suomi mielestämme Euroopan paras jääkiekkomaa. Hiljaista tuli, kun Lasse sanoi, että kyllä se on. Huomasin tilanteen ja kuiskasin. Sano, että pääasia on se, että Ruotsi hakattiin. Tunnelma vapautui ja nauru raikui salissa. No nyt on sitten LC Rauma/Reimarin viiri Prahan InterContinentalin lasivitriinissä. Jäähän noista vierailuista aina mukavat muistot. Edellisen kerran vierailin ulkomailla Lionsklubissa Japanin Fukuokassa. Se onkin sitten juttu erikseen.

Näitä vierailuja muistellen *Kalevi*.

Terveiset Merikarvialta!

LC Merikarvia vietti 40-vuotisjuhlaa lauan-taina 16.10.2004 Merikarvian Mieslaulajien talossa. Tilaisuudessa oli paikalla useiden eri lions-klubien edustajia. Raumaa juhlassa edustivat PDG Pekka Tuuna ladyineen, LC Raumasta sekä LC Rauma/ Reimarista presidentti Keijo Oikari sekä entinen merikarvia-lainen Jukka Kolsio. Merikarvian klubin veljet olivat odottaneet, että reimarilaisia olisi tullut juhlaan vähintään sama määrä kuin silloin ennenkin, eli 10 vuotta sitten. Nyt ei edes laatuakaan korvannut määrää, mutta parhaamme mukaan yritimme edustaa tilaisuudessa Rauma /Reimaria.

Liput ovat saapuneet

Valittuamme sopivaksi katsomamme pöydän, havaitsimme siinä tutun länsireimarin koreilla varustetun raumalaisen klubilipun. Olimme siten aivan sattumalta valinneet tämän meille oikean ja sopivan pöydän, missä oli myös ennestään tuttuja lentopalloilijoita ladyineen. Tilaisuudessa olivat läsnä mm. Suomen Lions liiton puheenjohtaja Timo Heikkilä Porista, pääsihteeri, PCC, Markus Flaaming ja tietysti DG Lauri Hakosalo, Merikarvian oma lion.

Presidentti Keijo esitti onnittelupuheessaan, että lentopallopelissä olemme niin usein hävinneet, joten lieneekö syynä mahdollisesti heidän pelaaminen jotenkin väärin sääntöjen mukaan. Tämän vuoksi hän luovutti merikarvialaisille viralliset lentopallösäännöt meidän klubin veljien allekirjoituksin varmennettuna, jos siten meillä reimarilaisilla olisi seuraavalla kerralla mahdollisuudet voittoonkin.

Tietysti Keijo esitti samalla juhlivalle klubille viralliset raumangieliset onnittelumme adressin ja lahjoituksen kera.

Presidenttimme esitti onnittelet juhlivalle klubille

Tilaisuus pidettiin nyt täysin uusitussa ja kunnostetussa juhlatalossa. Tähän työhön Merikarvian leijonat ladyineen olivat osallistuneet sekä rahallisesti, että työaktiiviteettina. Kuten useat meistä muistavat, tämä heidän aktiviteettinsa alkoi kaksi vuotta sitten leijonien organisoimilla Merikarvian kirkossa pidetyllä kirkkokonsertilla, minkä tuotto oli kohdistettu Merikarvian Mieslaulajien talon peruskorjaukseen. Tämä työ oli saatu juuri sopivasti valmiiksi klubin 40-vuotisjuhlaan.

LC Merikarvia toimii siten harkitsevan tavoitteellisesti ja pitkäjännitteisesti.

Juhlatilaisuus oli lämminhenkinen ja tunnelma oli koko illan hyvin vapautunut. Mieleemme jäi hyvästä ohjelmasta etenkin klubin oman jäsenen, viihdetaitelija Pertti Oskari Kankaan, imitaattoriohjelma, missä hän imitoi tunnettuja suomalaisia laulajia, sekä lauluin että pienin kertomuksin. Tämä esitys sai ehdottomasti illan mahtavimmat suosionsoitukset.

Virallisen ohjelman päätyttyä me pitkämatka-laisina otimme vapauden lähteä ajamaan kohti Raumaa, merikarvialaisten toivottaessa hyvää ja turvallista kotimatkaa ja, että tavataan taas viimeistään lentopallo-ottelun merkeissä.

Jukka

Mikä on Nuori Suomi ry ?

Nuori Suomi on sitoutumaton järjestö, jonka **tehtävänä on lasten ja nuorten elämänilon ja hyvinvoinnin lisääminen liikunnan avulla**. Tällä hetkellä vain 30% suomalaisista lapsista ja nuorista liikkuu terveen kehityksen kannalta riittävästi.

Nuori Suomi haluaa varmistaa, että liikkuminen on oleellinen osa jokaista koulu- ja päivähoitopäivää, perheen yhteistä arkea sekä kaveriporukoissa vietettävää vapaa-aikaa. Tavoitteena on edistää liikunta- ja urheiluseuratoimintaa, jossa jokainen lapsi ja nuori voi kokea onnistuvansa, saa yhtä paljon peliaikaa ja nauttii liikkumisesta. Järjestön perustehtävänä on lisätä lasten ja nuorten elämäniloa ja hyvinvointia liikunnan avulla.

Nuori Suomi ry rahoittaa toimintansa omien palveluidensa myynnillä, yritysyrityksillä sekä opetusministeriön kautta tulevalla valtionavulla.

Päyhteistyöyrityksemme ovat Kesko, Veikkaus ja Silja Line. Vuosibudjetti on noin 3,4 milj. €

Nuori Suomi-ohjelma alkoi vuonna 1987 lajiliittojen aloitteesta. Järjestöksi se muuttui vuonna 1993. Yhdistyksen jäseninä ovat tällä hetkellä [53 valtakunnallista liikunta-alalla toimivaa liittoa](#). Nuoren Suomen toimintaa ohjaa hallitus, joka koostuu pääosin jäsenliittojen edustajista

Nuori Suomen perusarvoja on toiminta- ja ajattelutapa, jossa lähtökohtana on lapsen paras, jokaisessa sisäänrakennettuna oleva liikkumisen halu ja oikeus siihen, missä kaikkien lasten hyvinvointi on yhtä tärkeää. Järjestö haluaa korostaa ystävyuden, kaveruuden ja yhdessä tekemisen merkitystä, sekä edistää luonnon tasapainoa. Rehellisyys, avoimuus ja jokaisen huomiointi ovat kaiken toiminnan perusta.

Nuori Suomen yksi unelma onkin tehdä Suomesta liikkuvan lapsen ja nuoren maa.

Nuori Suomi Sinettiseura

Yhtenä osa-alueenaan Nuori Suomi haluaa edistää urheiluseuratoimintaa, jossa jokainen mukana oleva lapsi ja nuori kokee olevansa tärkeä ja nauttii liikkumisesta urheiluseurassa. Eettisesti kestävä seuratoiminta sekä monipuolisten liikuntavaihtoehtojen tarjoaminen kaikille toimii ohjenuorana sinettiseuroille.

Sinettiseuran lähtökohdat ovat:

- Nuorisourheilun laatuseura
- Lähtökohtana jokaisesta mukaan tulevasta lapsesta huolehtiminen
- Sinetin seuralle myöntää lajiliitto
- Seura mukana valtakunnallisessa Sinettiseuraverkostossa

Sinettiseurojen kriteerit

- Seura huomioi jokaisen mukana olevan lapsen ja nuoren
- Seurassa on huomioitu monipuolisuus- ja kasvatusasiat

